

WC 8-8-92

Eerste verhalenbundel van Anneke de Vries

Een huisvrouw die brokken maakt

Bij de Groningse uitgeverij Xeno verscheen onlangs 'Mijn moeder in een roze skipak' van de in Groningen woonachtige schrijfster Anneke de Vries; een bundel met tien korte verhalen, die op een humoristische manier een beeld geven van een tuttige huisvrouw. Ze maakt zich over van alles en nog wat bezorgd en veroorzaakt steeds de nodige brokken. De verhalen zijn soms zeer grappig, alhoewel De Vries vaak ook via verschillende maniertjes teveel laat blijken dat ze de leukste wil zijn.

Door **Jacob Moerman**

Uitgeverij Xeno, opgericht in 1974, geeft regelmatig auteurs de kans om voor de eerste maal iets te publiceren. Op die manier wordt iemand natuurlijk gestimuleerd in de schrijfwerkzaamheden, zonder dat hierdoor de Groningse uitgeverij meteen als een soort sociale werkplaats moet worden gezien. De redactie van Xeno geeft natuurlijk alleen iets uit wat de moeite van het publiceren waard is. Nu rest dus de vraag: is de uitgave van 'Mijn moeder in een roze skipak' van Anneke de Vries een welkome aanvulling op de fondslijst van de Groningse uitgeverij?

De 'ik' (uit een aantal verhaaltjes blijkt dat ze de naam 'Antje' heeft) is een vrouw van middelbare leeftijd die probeert anderen te helpen en die tevens regelmatig aan haar eigen carrière moet denken. De ellende is dat ze ook in staat is om voortdurend het ongeluk onbewust naar zich toe te trekken. Zo loopt haar poging om een oud vrouwtje te helpen oversteken uit op een regelrechte ramp, en krijgt ze tijdens een sollicitatiegesprek zin in seks. Sneu voor de beoogde partner, aangezien het uiterlijk van deze Antje, als we haar eigen woorden mogen geloven, nogal wat te wensen overlaat: „Want wel beschouwd heb ik een hoofd van niks. Slordige ogen, een neus die er toevallig is aangegroeid en een mond

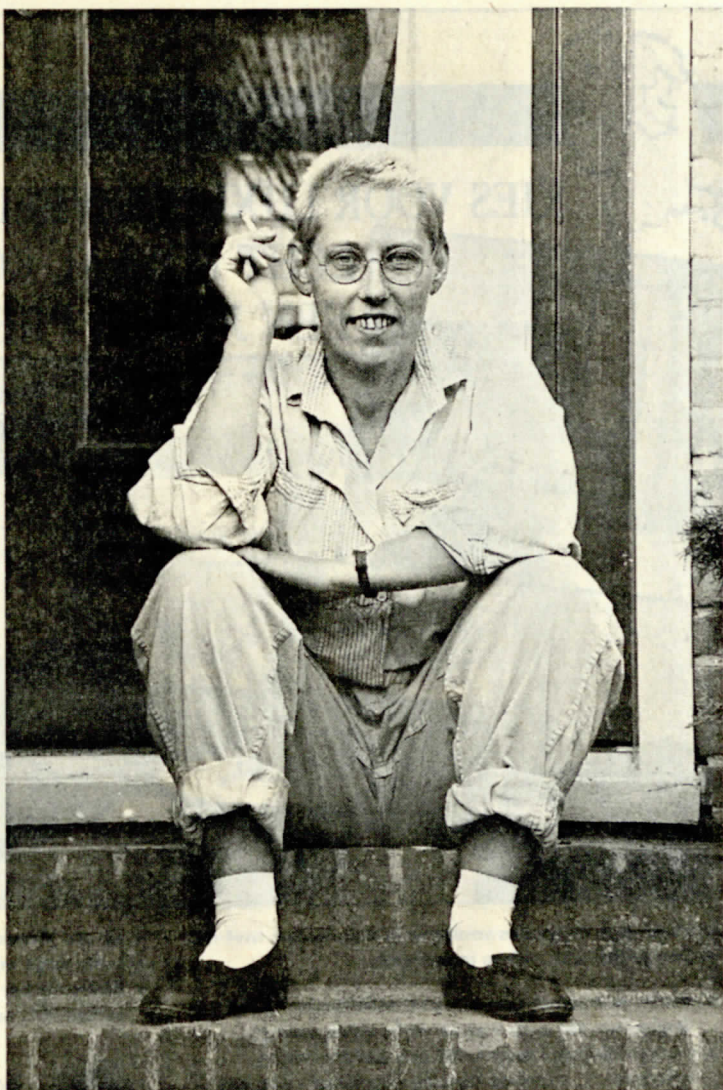

Foto: Janke de Vries

▲ Anneke de Vries: de leukste thuis en tóch een leuk boekje.

waarmee je zelfs een aap niet zou willen opzadelen.” Regelmatig komen we ook veel te weten over de man van Antje, die naar de al even fraaie naam 'Gijs' luistert en blijkbaar ook niet moeders mooiste is: „Mijn huis zag er ook niet uit en Gijs, dat is mijn man, was helemaal niet om aan te zien.” Bovendien ligt hij voortdurend overhoop met zijn kunstgebit, laat hij bijvoorbeeld etensresten in zijn snor hangen en is hij vaak te beroerd om uit zijn luie stoel op te staan. Hoe vreemd en eigenaardig Antje misschien is, ze is door deze Gijs ook wel een beetje beklagenswaardig. De stijl van Anneke de Vries is zo nu en dan houterig of onzuiver (zinnen waarin vier

keer het woordje 'dat' voorkomt, of waarin het woord 'hetgeen' terugslaat op een persoon van vlees en bloed), en ook beginnen de door De Vries veelvuldig gebruikte woordjes als 'gut', 'tsjonge', 'jessus' en 'tsja' op den duur wat te irriteren.

Maar daar staat tegenover dat de schrijfster wél duidelijk over een persoonlijke stijl en een eigen gevoel voor humor beschikt, waardoor de bundel zich moeilijk met een werk van een andere auteur laat vergelijken. En alleen al hierdoor is de uitgave van dit boekje gerechtvaardigd.

Anneke de Vries: 'Mijn moeder in een roze skipak'. Uitgeverij Xeno, Groningen. Prijs: 21,90 gulden.